
IN MEMORIAM

ПАМЕТНО СЛОВО ЗА АДВОКАТ ЛЮБЕН ГОРБАНОВ (1920–2010 Г.)

*Кремен Маринов**

На 27.02.2010 г. завърши своя земен път адвокат Любен Иванов Горбанов.

Любен Горбанов произхожда от виден патриотичен род. Иларион Макариополски е негов пращичко. А дядо му – Петър Горбанов, и братът на дядо му – Петко Горбанов, са били преводачи в щаба на руската армия по време на Руско-турската освободителна война. По-късно Петко Горбанов е депутат в Учредителното и в 9-ото Народно събрание.

Любен Горбанов е потомствен адвокат. Неговият баща – адвокат Иван Горбанов, е бил депутат в 23-ото Народно събрание.

В продължение на 12 години Любен Горбанов оглавява правния отдел на Министерството на външната търговия на България. Оттук естествено произтичат неговият интерес и опит в правото на международната търговия, в чиято област Горбанов има признат теоретико-практически принос, който ще остане ценен извор за новите поколения юристи¹.

Любен Горбанов публикува множество статии по широк спектър от проблеми на международното частно право, търговското право, гражданското право, реституцията и пр. в редица издания: сп. „Търговско право“, „Адвокатски преглед“, „Пазар и право“, „Собственост и право“, „Български законник“, сборника „Проблеми на морското право“, както и в други издания на Българската търговско-промишлена палата.

Със своя опит в областта на международното търговско право, съчетан с етичност и почтеност, Любен Горбанов допринесе като съдия за престижа на Арбитражния съд при БТПП, където също изяви своите способности.

Като представител на Министерството на външната търговия Горбанов е участвал в работата на UNCITRAL. Активен член е на българската делегация, взела

* Адвокат от София, доктор по право.

¹ Вж. **Горбанов, Л.** Договорът за търговско представителство във външната търговия. – Във: Правни основи на външната търговия на Народна република България. С., 1974, цитиран и достойно оценен от проф. Владимир Кутиков в класическия курс „Международно частно право на НРБ“. С., 1976.

участие в работата на Виенската дипломатическа конференция, проведена от 10 март до 11 април 1980 г. под егидата на ООН (UNCITRAL), на която бе приета бележитата Конвенция на ООН относно договорите за международна продажба на стоки¹. В състава на делегацията са още професор Живко Сталев и г-жа Белева. Справедливо е да бъде припомнена тържествената церемония от 11 април 1980 г. по подписването на заключителния акт на Виенската конференция със заключителни изказвания от страна на делегациите. На церемонията по закриване на конференцията от името на групата на социалистическите държави впечатляващо изказване прави именно членът на българската делегация Любен Горбанов.

Тези, които контактуваха с него, знаят, че адвокат Любен Горбанов бе скромнен и фин човек. Същевременно той бе високоерудирани, владееше латински, френски, руски и английски език. Беше изключителен събеседник не само в правната материя, но и в областта на художествената литература и изкуството. Благороден и добронамерен, той подкрепяше с особено внимание младите колеги. Винаги се отзоваваше на въпросите ми из областта на международното частно право: относно международната търговска продажба, по морското частно право, международния арбитраж и прочее. Увлекателно разказваше спомени за интересни случки и разговори от работата му с професор Кутиков и професор Сталев. И никога не изтъкваше себе си. Благодарен съм му за ценните уроци.

Няма да забравя един случай, когато през пролетта на 2008 г. проучвахме наше общо дело в Софийския градски съд. На излизане от сградата, преминавайки през централното фоайе на Съдебната палата, адвокат Горбанов вдигна замислен поглед към гравирания латинска сентенция на Улпиан. „Толкова точно и мъдро са го казали римските юристи, че и до ден днешен не можем нищо да добавим! Остава ни само да го спазваме!“ – възкликна. *Juris praecepta haec sunt: honeste vivere, alterum non laedere, suum cuique tribuere.*

Разбрах, че това е неговото верую като юрист и като човек. А то може да ни служи днес за достоен пример. Колкото и банално да звучи!

¹ Ратифицирана с Указ № 246 от 13.03.1990 г. на Държавния съвет на НРБ, ДВ, бр. 23/1990 г., в сила за България от 1.08.1991 г., обн., ДВ, бр. 36/1992 г.